Diumenge 26 (B) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 9,38-43.45.47-48): En aquell temps, Joan digué a Jesús: «Mestre, hem vist algú que en el teu nom expulsa dimonis i li ho hem prohibit, perquè no ens segueix». Però Jesús digué: «No li ho prohibiu, ja que no hi ha ningú que faci un miracle en nom meu i pugui tot seguit parlar malament de mi, ja que el qui no està contra nosaltres, està amb nosaltres. Perquè tot el qui us doni per beure un vas d'aigua en nom meu perquè sou de Crist, en veritat us dic: no perdrà la seva recompensa (...)».

Els principis de solidaritat i subsidiaritat en la Doctrina Social de l'Església

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, les paraules de Jesús ens conviden a considerar un dels principis de vertebració social invocats per la Doctrina Social de l'Església: la solidaritat. La vida social crea múltiples interdependències, de manera que hem de prendre consciència de les necessitats alienes, tot considerant-les com pròpies. Així, doncs, la interdependència porta exigències de bé comú, i dóna lloc a una categoria moral: la solidaritat, que consisteix, en primer lloc, a què tots se sentin responsables de tots (sens deixar dita sol·licitud social només en mans de l'Estat).

Estimar algú és voler el seu be i treballar eficaçment per ell. Juntament al be individual, hi ha un be relacionat amb el viure social de les persones: el be comú. Desitjar el be comú i esforçar-se per ell és exigència de justícia i caritat.

—El principi de solidaritat ha de mantenir-se íntimament unit al principi de subsidiaritat: la solidaritat sense la subsidiaritat acabaria en l'assistencialisme que humilia el necessitat (alhora que la subsidiaritat sense la solidaritat desembocaria en el particularisme social).